

И като приготи сяглото си (камакъ) упъти ся къмъ ладіѣтъ. А ный като разбрахмы че имаше намѣреніе да мине рѣкѣтъ надъ водоскокътъ и да отиде отъ другѣтъ странѣ да истегли кърпѣтъ, всинца почти нададохмы гласъ на негодованіе, а най-вече господжитѣ, които, както ся знае, обычатъ примеждливытъ прѣдпріятія, които, право да кажемъ, не тѣ, но другъ да ги прѣдпріема и върши.

— Хубаво изнамѣрваніе наистинѣ Срамота, г. Бевлане.

— Та, та, та! Господжи. И вы го карате както Коломбовытъ послѣдователи съ яйцето.

Но ето, безъ всяко чаяніе, видимыйтъ този миренъ и не кървавъ воененъ походъ, не бы да ся свърши безъ сътрясенія и примеждія; защото смѣлыйтъ водолазецъ, вмѣсто да иде право на срѣща прѣдпочете безумѣстно да дойде по-близу до скокътъ. И тъй тикнѣ ладіѣкѣтъ всрѣдъ теченіето, и послѣ ѣъ остави да ѣъ повлече то'; но скоро съгледа че колкото отиваше къмъ скокътъ, рѣката ставаше по-бърза и по-примеждна, защото влачеше силно къмъ безднѣтъ. Убѣденъ така за опасность-тъ, наведе ладіѣтъ на еднѣ странѣ, и зе да загрибя съ лопатытъ колкото си имаше силѣ, и напраздно ся бори противъ опасность-тъ за нѣколко врѣме; но най-послѣ малко по малко наближи до насрѣщныйтъ брѣгъ, ако и да го влечеше все рѣката къмъ скокътъ, на който страшно-